

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 45.

Sjette Session.

47de Møde.

Løvedagen den 3die Mars.

(Fortf.)

Solberg: Ja, jeg hører rigtigt nok ogsaa til dem, som kunde ønske, at Præsten blev valgt ligesom de andre Medlemmer af Communen, at han ikke skulde indtræde i Sogneforstanderskabet, uden at han blev valgt ved sine Medborgere. Men nu see vi jo af Forhandlingerne i det andet Thing, at det ikke kan lade sig gjøre, at Regjeringen har nedlagt den Paastand, at Præsten skal staae i den tveetydige Stilling, som er antydet i § 2 af Forslaget. Da jeg hører til dem, som have den Overbeviisning, at, hvor det almindelige Vel kræver en Foranstaltning, der faaer den Enkelte bøde sig, hvis han vil have Navn af god Borger, og da jeg særdeles ønsker, at især Præsten er en god Borger, troer jeg, det er passende, at Præsten ikke taler for Meget om den Uleilighed, han vil faae paa Grund af Foranstaltninger, der sigte til at fremme det almene Bedste; paa den anden Side kan jeg ikke negte, at, hvorvel jeg nu indrømmer det, jeg har sagt, finder jeg ikke, at denne Stilling skal gjøres vanskelligere, end den efter sin Natur maa være, at naar det almindelige Bedste er fyldestgjort, skal man ikke bringe Præsten ind i nogen ufornoden vanskelig Stilling, og det er i denne Anledning, jeg skal tillade mig at henvende et Spørgsmaal til den høitærede Premierminister, der er tilstede hos os idag. Det er efter Forordningen af 13de Aug. 1841 indlysende, at den af Pluraliteten valgte Formand, den egentlige Formand i Sogneforstanderskabet, ogsaa har at ordne Forretningsgangen, at bestemme, naar hver enkelt Sag skal foretages. Nu sætter jeg, at han

staaer i et mindre godt Forhold til Præsten, saa kan det skee, at han siger: „Nu ville vi have en Fattigsag for“; at han derpaa, naar den er tilende, siger: „Nu ville vi have en Veisag for, og saa ville vi bede Deres Bælværdighed at bortfjerne Dem et Par Timer, og saa atter komme igjen, saa have vi en lille Skolesag“. Det forekommer mig, Lovforslagets Hensigt egentlig overstrides, hvis Sligt skulde skee, og at det kan skee, troer jeg ikke kan bevies. Jeg vilde derfor forespørge, om Sagen ikke kunde ordnes saaledes, at det blev paalagt den af Pluraliteten valgte Formand, at han underrettede Præsten om, til hvilken Tid Fattig- og Skolesager skulde foretages og at de da ikke maatte afbrydes saaledes, at andre Sager imidlertid foretoges, saalænge disse Sager, som Præsten skal lede, ikke ere afgjorte. Jeg ønsker ikke at standse Loven, og jeg troer heller ikke, at det er fornødent at stille noget Ændringsforslag i denne Retning. Jeg tvivler heller ikke paa, at ogsaa denne Sag kan ordnes ad administrativt Veie, men jeg vilde dog meget ønske, om den høitærede Indenrigsminister vilde udtale sig nærmere om dette foreliggende Tilfælde. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig i Anledning af § 6 i Forordningen af 13de August 1841, hvor der nemlig tales om det Tidrum, paa hvilket Sogneforstanderskabet vælges. Der staaer: „Den Udtrædende kan stedse vælges paany og indtager da sin Plads efter de nye Valg, men, saafremt hans tidligere Bestillingstid ikke har været kortere end 3 Aar, er han ikke pligtig til at modtage noget Valg førend efter Forløbet af et saa stort Antal af Aar, som det, hvori han har været Sogneforstander o. s. v.“, og i Slutningen af denne Lovs sidste Paragraph hedder det: „Forøvrigt bliver det